

SFS 2002:877

Utkom från trycket
den 6 december 2002

Förordning om ändring i förordningen (1975:1157) om ersättning för vissa läkarutlåtanden m.m.;

utfärdad den 21 november 2002.

Regeringen föreskriver att 1 och 2 §§ förordningen (1975:1157) om ersättning för vissa läkarutlåtanden m.m. skall ha följande lydelse.

1 §¹ I denna förordning meddelas föreskrifter om ersättning från den allmänna försäkringen för sådana kostnader för läkarundersökningar och läkarutlåtanden m.m. som avses i

- 3 kap. 4 b § fjärde stycket och 8 a § fjärde stycket, 7 kap. 3 b § femte stycket och 16 kap. 1 och 2 §§ lagen (1962:381) om allmän försäkring,
- 11 § tredje stycket lagen (1998:703) om handikappersättning och vårdbidrag, samt
- 14 § lagen (1991:1047) om sjuklön.

Förordningen avser även ersättning från den allmänna försäkringen för kostnader för läkarundersökningar och läkarutlåtanden som föranleds av bestämmelserna i 22 kap. 5 § andra stycket lagen om allmän försäkring.

2 §² Beträffande läkarundersökningar och läkarutlåtanden m.m. som avses i 3 kap. 8 a § fjärde stycket och 7 kap. 3 b § femte stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring gäller att ersättning betalas

1. för patientavgift enligt förordningen (1984:908) om vissa statsbidrag och försäkringsersättningar för sjukvård m.m.,
2. med belopp motsvarande den enskildes egenavgift vid resor som ersätts enligt lagen (1991:419) om resekostnadsersättning vid sjukresor,
3. med skäligt belopp för andra resor och övriga kostnader.

Ersättning betalas inte för vårdavgift enligt 26 § hälso- och sjukvårdslagen (1982:763) avseende sjukhusvård, eller motsvarande avgift.

Riksförsäkringsverket får meddela närmare föreskrifter för tillämpningen av första stycket 3.

¹ Senaste lydelse 2000:1053.

² Senaste lydelse 1995:1052.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

På regeringens vägnar

BERIT ANDNOR

Kjell Rempner
(Socialdepartementet)